

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Decizie tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A DOUA

DECIZIE

Cererea nr. 4853/12
Petru POPOVICI (GÎLCĂ)
versus Republica Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, întrunită la 9 noiembrie 2021 într-un Comitet alcătuit din:

Carlo Ranzoni, *Președinte*,

Valeriu Grițco,

Marko Bošnjak, *judcători*,

și Hasan Bakırcı, *Grefier adjunct al Secției*,

Având în vedere:

cererea (nr. 4853/12) *versus* Republica Moldova, depusă la Curte la 13 ianuarie 2012 în baza Articolului 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”) de către un cetățean moldovean, dl Petru Popovici (Gîlcă) („reclamantul”), născut în anul 1962 și domiciliat în Chișinău, care a beneficiat de asistență juridică, fiind reprezentat de către dl R. Zadoinov, avocat în Chișinău,

decizia de a comunica Guvernului Republicii Moldova („Guvernul”), reprezentat de către Agentul său, dl O. Rotari, plângerile în baza Articolelor 3 și 6 din Convenție, și de a declara restul cererii inadmisibil,

observațiile părților,

decizia parțială din 19 martie 2019 de a conexe prezenta cerere la alte unsprezece cereri și de a declara inadmisibilă plângerea în baza Articolului 3 din Convenție, referitoare la condițiile materiale de detenție,

După deliberare, pronunță următoarea decizie:

© Această traducere îi aparține Direcției agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova. Originalul se găsește în baza de date HUDOC. Orice preluare a textului se va face cu următoarea mențiune: „Traducerea acestei decizii a fost efectuată de către Direcția agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova”.

OBIECTUL CAUZEI

1. Printr-o decizie definitivă a Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2010, reclamantul a fost condamnat pentru mai multe infracțiuni, la treisprezece ani de închisoare.

2. La 12 martie 2010 Procurorul General a declarat recurs în anulare împotriva acestei decizii. El a susținut că decizia respectivă era ilegală, fiind viciată de mai multe erori de procedură. El nu a menționat aceste erori, ci a prezentat propria sa versiune a faptelor și a ridicat întrebări cu privire la fondul cauzei.

3. La 7 noiembrie 2011 Plenul Curții Supreme de Justiție a examinat recursul în anulare în absența reclamantului și l-a admis. El a casat decizia din 21 ianuarie 2010 și a trimis cauza spre reexaminare.

4. La 12 mai 2015 instanța de fond competentă să examineze cauza a încetat procedura, deoarece învinuirile aduse reclamantului erau prescrise.

5. Între timp, în luna februarie 2015 reclamantul a fost eliberat.

6. Invocând Articolul 6 din Convenție, reclamantul susține că anularea deciziei definitive din 21 ianuarie 2010 a fost abuzivă și contrară principiului securității raporturilor juridice. În continuare, bazându-se pe Articolul 3 din Convenție, el se plânge că nu a primit îngrijiri medicale adecvate în timpul detenției.

APRECIEREA CURȚII

2. Cu titlu preliminar, Curtea reține că, prin decizia sa parțială din 19 martie 2019, ea a conexas prezentă cerere cu altele unsprezece, în scopul examinării plângerilor formulate în baza Articolului 3 din Convenție referitoare la condițiile materiale de detenție (*Talambuța și alții v. Republica Moldova* (dec.) [comitet], nr. 23151/09 și alte 11 cereri, 19 martie 2019). Totuși, având în vedere natura faptelor și chestiunile de fond care rămân a fi tratate în prezenta cerere, Curtea consideră că oportun să o disjungă.

8. Cu referire la plângerea în baza Articolului 6 din Convenție, Curtea reține că în urma revizuirii pretins abuzive a deciziei din 21 ianuarie 2010, judecătorii naționali au consemnat încetarea procesului penal împotriva reclamantului, din motive de prescripție. Ea reține că părțile nu susțin în niciun caz că respectiva decizie ar constitui o hotărâre de condamnare. În lipsa altor elemente care să indice contrariul, ea concluzionează că decizia în cauză echivalează cu o renunțare la procesul penal, fără stabilirea vinovăției reclamantului (a se compara cu *Felix Guțu v. Republica Moldova*, nr. 13112/07, § 66, 20 octombrie 2020).

9. În acest sens, Curtea reamintește jurisprudența sa constantă potrivit căreia, în urma unei achitări sau renunțări la procesul penal, reclamantul nu mai poate fi considerat „victimă” a drepturilor garantate de Articolul 6 din Convenție (a se vedea, printre multe altele, *Koç și Tambaş v. Turcia* (dec.),

nr. 46947/99, 24 februarie 2005 și *Bouglame v. Belgia* (dec.), nr. 16147/08, 2 martie 2010).

10. În prezenta cauză, Curtea reține că renunțarea la procesul penal a pus capăt tuturor consecințelor negative care ar fi putut rezulta din pretinsa revizuire abuzivă a condamnării definitive a reclamantului. Deoarece ultimul nu mai pare a fi afectat în vreun fel prin această revizuire, cu referire la plângerea formulată în baza Articolului 6 din Convenție, ea consideră că reclamantul nu poate pretinde că are un interes, în sensul Articolului 34 din Convenție, să continue examinarea acestui capăt de cerere.

3. Rezultă că plângerea în baza Articolului 6 din Convenție trebuie respinsă în conformitate cu Articolul 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

12. În final, cu privire la plângerea bazată pe lipsa unei îngrijiri adecvate în detenție (Articolul 3 din Convenție), Curtea reține că aceasta a fost formulată într-o manieră destul de vagă. În special, ea constată că reclamantul susține că ar suferi de mai multe boli, însă nu precizează ce îngrijiri exacte nu a primit. De asemenea, ea reține că Guvernul a prezentat o listă a asistenței acordate reclamantului în timpul detenției sale și că nimic nu i-a permis să concluzioneze că aceasta ar fi inadecvată sau că asistența cerută de starea sănătății reclamantului nu ar fi fost acordată. Așadar, având în vedere informațiile de care dispune, Curtea consideră că această plângere nu este întemeiată și că trebuie respinsă ca vădit nefondată, în baza Articolului 35 §§ 3 și 4 din Convenție (a se compara cu *Valentin Baștovoï v. Republica Moldova*, nr. 40614/14, § 20, 28 noiembrie 2017).

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate,

1. *Disjunge* cererea de celelalte unsprezece cereri la care a fost conexasă la 19 martie 2019;
2. *Declară* cererea inadmisibilă.

Întocmită în limba franceză și pronunțată în scris la 2 decembrie 2021.

{signature_p_2}

Hasan Bakırcı
Grefier adjunt

Carlo Ranzoni
Președinte